

Stuttgart 29.11.2024

Οι ελληνικές κοινότητες και η ΟΕΚ πρέπει να γίνουν «Η ΑΛΛΗ ΦΩΝΗ».

Σήμερα, το 0,1% των ανθρώπων κατέχει το 81% του πλούτου. Και το μεγαλύτερο μέρος του 99,9% ζει σε άθλιες συνθήκες και εκατομμύρια άνθρωποι πεθαίνουν από την πείνα και το βρώμικο νερό. Κάποιος είναι υπεύθυνος για αυτή την επιδείνωση της ανθρώπινης κατάστασης. Σίγουρα όχι η ΤΟΒ και οι ελληνικές κοινότητες.

Ναι, οι ελληνικές κοινότητες και η ΟΕΚ δεν μπορούν να σώσουν την ανθρωπότητα από μόνες τους. Μπορούν όμως να εξηγήσουν στους Έλληνες της παροικίας και της Γερμανίας πώς γίνεται δύο παιδιά να γεννιούνται την ίδια μέρα στην ίδια κλινική και το ένα να είναι πάμπλουτο και το άλλο πάμφτωχο;

Οι ελληνικές κοινότητες και η ΟΕΚ δεν έχουν πάρει θέση ούτε για τον πόλεμο στην Ουκρανία ούτε για τον πόλεμο στη Γάζα. Δεν έχουν άποψη; Και αν ναι, γιατί δεν την λένε; Στις αμερικανικές εκλογές, εκατομμύρια ψηφοφόροι ψήφισαν υπέρ του «χρήματος». Αυτό είναι το 0,1%. Και αυτό το 0,1% θέλει να καταργήσει τη δημοκρατία και να την αντικαταστήσει με την Τεχνητή Νοημοσύνη της Google. Και αυτό το 0,1% θέλει επίσης να αναβιώσει τον μυθικό Τάλω της Κρήτης, όπως πολύ σωστά γράφει στο βιβλίο του ο σκηνοθέτης και συγγραφέας Θεόδωρος Μαραγκός: Ο δάσκαλος της Αρκαδίας. Το 0,1% θέλει ένα διαφορετικό άνθρωπο. Θέλει τον υπεράνθρωπο.

Σε ό,τι γίνεται και σχεδιάζεται, πρέπει να ακούγεται και μια άλλη φωνή, η φωνή αυτών που ενδιαφέρονται για το καλό της κοινωνίας και που ο Πλάτων ονομάζει φιλοσόφους, πρέπει να ακούγεται. Οι ελληνικές κοινότητες και η ΟΕΚ θα πρέπει να ασχοληθούν λιγότερο με τον Κολοκοτρώνη και περισσότερο με τον Πλάτωνα. Θα πρέπει να ασχοληθούν λιγότερο με τον εβραϊκό πολιτισμό και περισσότερο με τον ελληνικό πολιτισμό.

Σχεδόν 200 χρόνια πριν, ο Καρλ Μαρξ διάβασε τον Πλάτωνα και δημιούργησε την κομμουνιστική κοσμοθεωρία. Αν τον διάβαζε ξανά σήμερα, θα συνειδητοποιούσε ότι ο Πλάτων θεωρούσε την ελευθερία του ατόμου ως το σημαντικότερο αγαθό. Περιγράφω το πώς ο Πλάτωνας αντιλαμβάνονταν τη δημοκρατία στο βιβλίο μου "Γενετική και Κοινωνία".

Οι ελληνικές κοινότητες και η ΟΕΚ και κάθε άνθρωπος, όπου κι αν ζει, ανεξάρτητα από την εθνικότητα και τη θρησκεία του, πρέπει να εργαστούν για την εδραίωση και τη διάδοση της δημοκρατίας. Και ειδικά για τη δημοκρατία του Πλάτωνα.

Στην Ελληνική Κοινότητα της Στουτγάρδης, της οποίας είμαι μέλος από τον Οκτώβριο του 1965, πρώην πρόεδρος και τώρα επίτιμος πρόεδρος, προτείνω να παίρνει μια πιο ανοιχτή, δυναμική και ξεκάθαρη θέση σε θέματα δημοκρατίας,

πολέμου και ειρήνης. Οι σωστές θέσεις σε αυτά τα θέματα είναι αυτό που διακρίνει τις Ελληνικές Κοινότητες από άλλους ελληνικούς συλλόγους και σωματεία.

Για τον καλύτερο συντονισμό των δραστηριοτήτων των ελληνικών κοινοτήτων ιδρύθηκε το 1966 στο Φέλμπαχ κοντά στη Στουτγάρδη η Ομοσπονδία Ελληνικών Κοινοτήτων Γερμανίας (ΟΕΚ), της οποίας υπήρξα πρόεδρος και η οποία με τίμησε με τον τίτλο του επίτιμου προέδρου στο ^{20^ο} συνέδριο (2007).

Οι ελληνικές κοινότητες και η ΟΕΚ περνούν δύσκολες στιγμές. Και περνούν δύσκολες μέρες γιατί το ελληνικό κράτος έχει εγκαταλείψει πλήρως τα 5 με 7 εκατομμύρια κοσμοπολίτες με ελληνικές ρίζες σε όλο τον κόσμο. Αυτό είναι κρίμα. Με τις σημερινές τεχνολογίες, όλοι οι Έλληνες ανά τον κόσμο θα μπορούσαν να γίνουν πολίτες ενός και μόνο χωριού. Θα μπορούσαν να έχουν δύναμη και φωνή. Αλλά οι ελληνικές κυβερνήσεις φοβούνται τον οργανωμένο αλλοδαπό ελληνισμό. Γι' αυτό ψάχνουν πάντα τρόπους να εμποδίσουν την ενότητα του αλλοδαπού ελληνισμού. Κάνουν ό,τι περνάει από το χέρι τους για να μας διχάσουν. Και δυστυχώς τα καταφέρνουν.

Το άρθρο 108 του ελληνικού Συντάγματος προβλέπει την εκπροσώπηση των Ελλήνων του εξωτερικού. Το άρθρο 108 αναφέρεται στο ΣΑΕ. Αυτό το άρθρο δεν υπήρχε για τις ελληνικές κυβερνήσεις των τελευταίων 20 ετών. Έχουν περάσει 20 χρόνια από τότε που το ΣΑΕ σταμάτησε τη λειτουργία του. Ελπίζω ότι η επόμενη ελληνική κυβέρνηση θα ξαναδιαβάσει το ελληνικό σύνταγμα. Και δεν αρκεί να αναβιώσει το ΣΑΕ. Αν το ελληνικό κράτος θέλει πραγματικά να αξιοποιήσει τα 5-7 εκατομμύρια κοσμοπολίτες με ελληνικές ρίζες, θα πρέπει να δημιουργήσει ένα ειδικό υπουργείο. Το υπουργείο για τον Απόδημο Ελληνισμό. Αυτό είναι ένα πάγιο αίτημα των Ελλήνων της διασποράς. Αυτό το αίτημα και πολλά άλλα, όπως η διδασκαλία της ελληνικής γλώσσας και του ελληνικού πολιτισμού στα περίπου 1,2 εκατομμύρια Ελληνόπουλα του εξωτερικού, εκ των οποίων περίπου 100.000 στη Γερμανία, εκ των οποίων περίπου 17.000 στη Βάδη-Βυρτεμβέργη, εκ των οποίων περίπου 3.500 στη Στουτγάρδη. Όλα τα αιτήματα μένουν στην καλύτερη περίπτωση στα συρτάρια, αν δεν πεταχτούν στο καλάθι των αχρήστων. Αυτό συμβαίνει γιατί εμείς οι Έλληνες που ζούμε στο εξωτερικό δεν είμαστε αποφασιστικοί και δεν έχουμε στρατηγική. Στη Στουτγάρδη, για παράδειγμα, υπάρχουν περίπου 20.000 πολίτες με ελληνικές ρίζες. Έχουμε ελληνικό σπίτι; Όχι. Έχουμε αναδείξει ένα δημοτικό σύμβουλο; Όχι. Κάνουμε μια μεγάλη στρατιωτική παρέλαση με περίπου 20.000 θεατές; Ναι. Άρα, αν θέλουμε, μπορούμε να το κάνουμε. Δεν θα ήταν καλύτερο για τον Ελληνισμό της πόλης να έχουμε τους 3 δημοτικούς συμβούλους που αριθμητικά μας ανήκουν με βάση το εκλογικό σώμα; Και όπου θα μπορούσαμε να έχουμε 5 με 7 δημοτικούς συμβούλους με μια σωστή εκλογική διαδικασία και στρατηγική;

Αν είχαμε δημοτικούς συμβούλους στην πόλη της Στουτγάρδης, δεν θα είχαμε κτιριακό πρόβλημα, ούτε για τη στέγαση του Λυκείου, ούτε για τη στέγαση των ελληνικών συλλόγων.

Για την ελληνική κοινότητα της Στουτγάρδης.

Όταν οι πρώτοι Έλληνες μετανάστες έφτασαν στη Στουτγάρδη το 1960, βρήκαν την «Ελληνική Κοινότητα Στουτγάρδης και Βάδης-Βυρτεμβέργης». Αυτή είχε ιδρυθεί από Έλληνες που «βρέθηκαν» στη Στουτγάρδη μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο. Ανάμεσά τους ήταν εργάτες που είχαν έρθει με συμβάσεις εργασίας το 1941. Άλλοι ήταν καταναγκαστικοί εργάτες που ήρθαν μετά τις

περιπολίες στην Αθήνα το 1944. Ωστόσο, οι περισσότεροι ήρθαν αμέσως μετά τον πόλεμο και μάλιστα με τους Γερμανούς κατακτητές. Αυτό φαίνεται από το πρώτο καταστατικό της ελληνικής κοινότητας, το οποίο απαιτούσε το «εθνικό φρόνημα» ως προϋπόθεση για την συμμετοχή. Με την άφιξη των πρώτων Ελλήνων μεταναστών (1960) άρχισε ο αγώνας για μια διαφορετική κοινότητα. Αλλά οι λεγόμενοι « ντόπιοι» Έλληνες προέβαλαν αντίσταση. Με συνθήματα όπως «Έξω τα κόμματα, έξω οι κομμουνιστές» και με τη σύμπραξη της ελληνικής πρεσβείας, οδηγηθήκαμε στα γερμανικά δικαστήρια. Αλλά ήμασταν τυχεροί. Ο Γερμανός δικαστής απέρριψε την αίτηση της ελληνικής πρεσβείας, η οποία ζητούσε τη διάλυση της ελληνικής κοινότητας. Έτσι η ελληνική κοινότητα πέρασε στα χέρια της ομάδας Λαμπράκη. Εκείνη την εποχή ιδρύθηκαν και άλλες κοινότητες στη Γερμανία και το 1966 ιδρύθηκε στο Φέλμπαχ η Ομοσπονδία Ελληνικών Κοινοτήτων (ΟΕΚ). Στην ίδρυση της ΟΕΚ συμμετείχαν 13 ελληνικές κοινότητες, ενώ διοργανωτές ήταν οι κοινότητες της Στουτγάρδης και του Waiblingen. Η Ελληνική Κοινότητα Στουτγάρδης κατάφερε να γίνει η σημαντικότερη ελληνική οργάνωση στην Ευρώπη (5.000 μέλη). Με την οικονομική κρίση, οι περισσότερες σημαντικές οργανώσεις των Ελλήνων του εξωτερικού διαλύθηκαν ή αδρανοποιήθηκαν. Πολλά παράλογα πράγματα συνέβησαν στη Στουτγάρδη κατά τη διάρκεια αυτής της δύσκολης περιόδου. Ιδρύθηκε ακόμη και μια δεύτερη κοινότητα. Η «Νέα Ελληνική Κοινότητα της Στουτγάρδης». Τελικά, τα μέλη της «ΝΕΚΣ» επέστρεψαν στην «παλιά» ΕΚΣ και κέρδισαν όλες τις έδρες στο διοικητικό συμβούλιο στις εκλογές του 2018 με μία λίστα και χωρίς τη συμμετοχή άλλων παρατάξεων. Το ίδιο συνέβη και στις εκλογές του 2019, οπότε το χάος συνεχίστηκε. Στις εκλογές του 2023 και ενώ όλοι πιστεύαμε ότι η ελληνική κοινότητα θα επέστρεφε στην κανονικότητα, οι της «NGGS» δεν θέλησαν να συμμετάσχουν και έτσι υπήρξε και πάλι μόνο μία λίστα. Άρα και αυτό το διοικητικό συμβούλιο είναι επίσης μόνο παραταξιακό. Αν δεν υπάρξει δεύτερο ψηφοδέλτιο στις εκλογές της 8ης Δεκεμβρίου 2024, τότε σύμφωνα με το καταστατικό της ΟΕΚ αλλά και σύμφωνα με τη γερμανική νομοθεσία, εκλέγονται στο διοικητικό συμβούλιο οι υποψήφιοι με τους περισσότερους σταυρούς προτίμησης. Για να μπορέσουν να εκπροσωπηθούν περισσότερες «απόψεις» στο Διοικητικό Συμβούλιο, το καταστατικό της ΟΕΚ επιτρέπει μόνο τρεις σταυρούς ανά ψηφοφόρο. Με αυτόν τον τρόπο διεξάγονταν οι εκλογές στην ΕΚΣ τα πρώτα 20 χρόνια: Τότε, η Ελληνική Κοινότητα της Στουτγάρδης είχε ένα 30μελές κοινοτικό συμβούλιο και οι ψηφοφόροι μπορούσαν να βάλουν μέχρι 9 σταυρούς. Η τήρηση των δημοκρατικών διαδικασιών, ακόμη και σε ένα σύλλογο κουνελιών, είναι βασικοί κανόνες της δημοκρατίας. Όταν μιλάμε για τον ελληνικό πολιτισμό, βάζουμε τη δημοκρατία στην πρώτη θέση. Κάποια στιγμή όμως πρέπει να αναρωτηθούμε ποιος είναι ο ρόλος αυτών των δημοκρατικών ελληνικών κοινοτήτων και των ελληνικών οργανώσεων του εξωτερικού γενικότερα. Αν ο ρόλος είναι, όπως γράφουμε στο καταστατικό μας, να καλλιεργούμε και να διαδίδουμε τον ελληνικό πολιτισμό, τότε δεν μπορούμε να παίξουμε αυτόν τον ρόλο χωρίς οργανωτική δομή. Χρειαζόμαστε το ΣΑΕ, χρειαζόμαστε μια δομή ανάλογη με αυτή της Ελληνορθόδοξης Εκκλησίας. Ως προσκεκλημένος του Μητροπολίτη Αυγουστίνου, συμμετείχα στο τελευταίο συνέδριο της Μητρόπολης Γερμανίας και γνώρισα λίγο «εκ των έσω» αυτή την οργανωτική δομή, η οποία ουσιαστικά έχει ως εξής

(1) το Οικουμενικό Πατριαρχείο με τον Πατριάρχη Βαρθολομαίο, (2) η Μητρόπολη Γερμανίας με τον Μητροπολίτη Αυγουστίνο και (3) οι πολλές δεκάδες ενορίες στις διάφορες πόλεις της Γερμανίας. Στόχος της Ελληνορθόδοξης Εκκλησίας είναι η διάδοση και η ορθή ερμηνεία της Ορθοδοξίας. Η Ελληνορθόδοξη Εκκλησία ενδιαφέρεται σε μεγάλο βαθμό για όλα όσα συνέβησαν μετά τη γέννηση του Χριστού. Ωστόσο, ο ελληνικός πολιτισμός δημιουργήθηκε πολλά χρόνια πριν από τη γέννηση του Χριστού. Γι' αυτό χρειαζόμαστε και οργανώσεις που να ασχολούνται με τη διατήρηση και τη διάδοση αυτού του πολιτισμού. Και για να είμαστε αποτελεσματικοί, πρέπει επίσης να αντιγράψουμε την οργανωτική δομή της Ελληνικής Ορθόδοξης Εκκλησίας. Αυτό σημαίνει: (1) Παγκόσμιο ΣΑΕ, (2) ΣΑΕ της ευρωπαϊκής περιφέρειας και (3) ελληνικές κοινότητες.

Για μια τέτοια οργάνωση του απόδημου Ελληνισμού αγωνίζομαι εδώ και σχεδόν 30 χρόνια. Και όμως η ελπίδα είναι ακόμα ζωντανή. Ναι, υπάρχει ακόμα ελπίδα. Και λαμβάνοντας υπόψη τα 103 χρόνια του πατέρα μου και τα 106 χρόνια της γιαγιάς μου, πιστεύω ότι θα καταφέρω να ζήσω την επανεκκίνηση του ΣΑΕ. Στόχος του ΣΑΕ θα είναι η προώθηση της δημοκρατίας, δηλαδή της ελληνικής μορφής πολιτισμού, σε όλα τα κράτη του κόσμου. Όπου υπάρχει δημοκρατία, ο λαός αποφασίζει μόνος του για την τύχη του. Και όταν ο λαός αποφασίζει, θέλει πάντα την ειρήνη και ποτέ τον πόλεμο. Έτσι, χάρη στον Πλάτωνα, υπάρχει ελπίδα. Η ανθρωπότητα μπορεί να σωθεί. Και ο Πλάτωνας μας το είπε αυτό πριν από δύομισι χιλιάδες χρόνια. Αν θέλουμε να προχωρήσουμε μπροστά, πρέπει να γυρίσουμε πίσω στον Πλάτωνα. Και αυτή είναι μια μεγάλη ευκαιρία για εμάς τους σημερινούς Έλληνες. Να γνωρίσουμε επιτέλους το παρελθόν μας.

K.K.

Die griechischen Gemeinden und die OEK müssen „DIE ANDERE STIMME“ werden.

Heute besitzen 0,1 % der Menschen 81 % des Reichtums. Und die meisten der 99,9% leben in erbärmlichen Verhältnissen und Millionen sterben an Hunger und schmutzigem Wasser. Für diese Verschlechterung der Situation der Menschheit ist jemand verantwortlich. Sicherlich nicht die OEK und die griechischen Gemeinden.

Ja. Die griechischen Gemeinden und die OEK können die Menschheit nicht allein retten. Aber kann man den Griechen in der Stadt und in Deutschland erklären, wie zwei Kinder am gleichen Tag in der gleichen Klinik geboren werden können und das eine reich und das andere arm sein kann?

Die griechischen Gemeinden und die OEK haben weder zum Ukraine-Krieg noch zum Gaza-Krieg Stellung bezogen. Haben sie keine Meinung? Und wenn ja, warum sagen sie sie nicht? Bei den US-Wahlen haben Millionen von Wählern für „Geld“ gestimmt. Das sind die 0,1 %. Und diesen 0,1% geht es darum, die Demokratie abzuschaffen und durch Google-KI zu ersetzen. Und diese 0,1 % wollen auch den mythischen Talos von Kreta wiederbeleben, wie der Regisseur und Schriftsteller Theodore Maragos in seinem Buch zu Recht schreibt: Der Lehrer von Arkadien. Die 0,1 % wollen einen anderen Menschen. Sie wollen den Übermenschen.

Bei allem, was getan wird und geplant ist, muss eine andere Stimme gehört werden, die Stimme derer, die am Wohl der Gesellschaft interessiert sind und die

Platon die Philosophen nennt, muss gehört werden. Die griechischen Gemeinden und die OEK sollten sich weniger mit Kolokotronis und mehr mit Platon beschäftigen. Sie sollten sich weniger mit der jüdischen Kultur und mehr mit der griechischen Kultur befassen.

Vor fast 200 Jahren hat Karl Marx Platon gelesen und die kommunistische Weltanschauung geschaffen. Wenn er ihn heute noch einmal lesen würde, würde er feststellen, dass Platon die Freiheit des Einzelnen als wichtigstes Gut ansah. Wie Platon die Demokratie verstand, beschreibe ich in meinem Buch „Genetik und Gesellschaft“.

Die griechischen Gemeinden und die OEK und jeder Mensch, wo immer er lebt, welcher Nationalität und Religion er auch angehört, müssen sich für die Festigung und Verbreitung der Demokratie einsetzen. Und ganz besonders für die Demokratie Platons.

In der Griechischen Gemeinde Stuttgart, deren Mitglied ich seit Oktober 1965 bin, ehemaliger Präsident und jetziger Ehrenpräsident, schlage ich vor, dass sie in Fragen der Demokratie, des Krieges und des Friedens eine offenere, energischere und klarere Position einnehmen sollte. Richtige Positionen zu diesen Themen sind das, was die Griechischen Gemeinden von anderen griechischen Vereinigungen und Gesellschaften unterscheidet.

Um die Aktivitäten der Griechischen Gemeinden besser zu koordinieren, wurde 1966 in Fellbach bei Stuttgart der Verband der Griechischen Gemeinden Deutschlands (OEK) gegründet, dessen Präsident ich war und der mich auf dem 20. Kongress (2007) wurde ich mit dem Titel des Ehrenpräsidenten geehrt.

Die Griechischen Gemeinden und die OEK machen schwere Zeiten durch. Und sie machen schwierige Tage durch, weil der griechische Staat die 5 bis 7 Millionen Kosmopoliten mit griechischen Wurzeln in der ganzen Welt völlig im Stich gelassen hat. Das ist schade. Mit den heutigen Technologien könnten alle Griechen auf der ganzen Welt Bürger eines einzigen Dorfes werden. Sie könnten Macht und eine Stimme haben. Aber die griechischen Regierungen fürchten sich vor dem organisierten Auslandsgriechentum. Deshalb suchen sie immer nach Wegen, um die Einheit des Auslandsgriechentums zu verhindern. Sie tun alles, was in ihrer Macht steht, um uns zu spalten. Und leider haben sie damit Erfolg. Artikel 108 der griechischen Verfassung sieht die Vertretung der Auslandsgriechen vor. Artikel 108 bezieht sich auf die SAE. Für die griechischen Regierungen der letzten 20 Jahre gab es diesen Artikel nicht. Es ist 20 Jahre her, dass die SAE ihre Tätigkeit eingestellt hat. Ich hoffe, dass die nächste griechische Regierung die griechische Verfassung noch einmal lesen wird. Und es reicht nicht aus, die SAE wiederzubeleben. Wenn der griechische Staat die 5 bis 7 Millionen Kosmopoliten mit griechischen Wurzeln wirklich nutzen will, sollte er ein eigenes Ministerium einrichten. Das Ministerium für die Hellenen im Ausland. Dies ist eine uralte Forderung der Griechen in der Diaspora. Diese Forderung und viele andere, wie z.B. die Vermittlung der griechischen Sprache und der griechischen Kultur an die ca. 1,2 Millionen griechischen Kinder im Ausland, davon ca. 100.000 in Deutschland, davon ca. 17.000 in Baden-Württemberg, davon ca. 3.500 in Stuttgart. Alle Anträge bleiben bestenfalls in Schubladen, wenn sie nicht in den Papierkorb geworfen werden. Das liegt daran, dass wir Auslandsgriechen nicht zielstrebig sind und keine Strategie haben. In Stuttgart zum Beispiel gibt es etwa

20.000 Bürger mit griechischen Wurzeln. Haben wir ein Griechenhaus? Nein. Haben wir einen Stadtrat hervorgebracht? Nein. Hatten wir eine große Militärparade mit etwa 20.000 Zuschauern? Ja. Wenn wir also wollen, können wir es. Wäre es für den Hellenismus in der Stadt nicht besser, die 3 Stadträte zu haben, die aufgrund der Wählerschaft numerisch zu uns gehören? Und wo wir mit einem angemessenen Wahlverfahren und einer entsprechenden Strategie 5 bis 7 Stadträte haben könnten?

Hätten wir Gemeinderäte in der Stadt Stuttgart, hätten wir kein Gebäudeproblem, weder für die Unterbringung des Lyzeums noch für die Unterbringung der griechischen Vereine.

Für die griechische Gemeinde in Stuttgart.

Als die ersten griechischen Einwanderer 1960 in Stuttgart ankamen, fanden sie die „Griechische Gemeinde von Stuttgart und Baden-Württemberg“. Diese war von Griechen gegründet worden, die sich nach dem Zweiten Weltkrieg in Stuttgart „wiederfanden“. Unter ihnen waren Arbeiter, die 1941 mit Arbeitsverträgen gekommen waren. Andere waren Zwangsarbeiter, die nach den Patrouillen in Athen im Jahr 1944 kamen. Die meisten kamen jedoch unmittelbar nach dem Krieg und sogar mit den deutschen Besatzern. Dies geht aus dem ersten Statut der griechischen Gemeinde hervor, in dem als Voraussetzung für die Mitgliedschaft „nationale Gesinnung“ gefordert wird. Mit der Ankunft der ersten griechischen Einwanderer (1960) begann also der Kampf um eine andere Gemeinde. Doch die so genannten „einheimischen“ Griechen leisteten Widerstand. Mit Slogans wie „Raus mit den Parteien, raus mit den Kommunisten“ und mit der Komplizenschaft der griechischen Botschaft wurden wir vor die deutschen Gerichte gebracht. Aber wir hatten Glück. Der deutsche Richter lehnte den Antrag der griechischen Botschaft ab, die die Auflösung der griechischen Gemeinde verlangte. So ging die griechische Gemeinde in die Hände der Lambrakis-Gruppe über. Zu dieser Zeit wurden weitere Gemeinden in Deutschland gegründet, und 1966 wurde in Felbach der Verband der Griechischen Gemeinden (OEK) gegründet. 13 griechische Gemeinden beteiligten sich an der Gründung des OEK, und die Organisatoren waren die Gemeinden Stuttgart und Waiblingen.

Die Hellenische Gemeinde Stuttgart schaffte es, die wichtigste griechische Organisation in Europa zu werden (5.000 Mitglieder). Mit der Wirtschaftskrise wurden die wichtigsten Organisationen der Auslandsgriechen aufgelöst oder inaktiviert. In dieser schwierigen Zeit passierten in Stuttgart viele absurde Dinge. Es wurde sogar eine zweite Gemeinde gegründet. Die „Neue Griechische Gemeinde zu Stuttgart“. Schließlich kehrten die Mitglieder der „NGGS“ zur „alten“ GGS zurück und gewannen bei den Wahlen 2018 mit einer Liste und ohne Beteiligung anderer Fraktionen alle Sitze im Vorstand. Das Gleiche geschah bei den Wahlen 2019. Das Chaos ging also weiter. Bei den Wahlen 2023 und während wir alle dachten, dass die griechische Gemeinde zur Normalität zurückkehren würde, wollte die „NGGS“ nicht teilnehmen und so gab es wieder nur eine Liste. Also ist auch dieser Vorstand nur parteiisch. Wenn es bei den Wahlen am 8. Dezember 2024 keinen zweiten Wahlgang geben wird, dann sind nach der OEK-Satzung und auch nach deutschem Recht die Kandidaten mit den meisten Kreuzen in den Vorstand gewählt. Damit mehr „Ansichten“ im Vorstand

vertreten sein können, sieht die OEK-Satzung nur drei Kreuze pro Wähler vor. So wurde in den ersten 20 Jahren im GGS gewählt: Damals hatte die Griechische Gemeinde Stuttgart einen 30-köpfigen Gemeindevorstand und der Wähler durfte bis zu 9 Kreuze machen.

Die Einhaltung demokratischer Verfahren, auch in einem Kaninchenverein, sind Grundregeln der Demokratie. Wenn wir über die griechische Kultur sprechen, stellen wir die Demokratie an die erste Stelle. Aber irgendwann müssen wir uns fragen, welche Rolle diese demokratischen griechischen Gemeinden und griechischen Organisationen im Ausland im Allgemeinen spielen sollten. Wenn die Rolle darin besteht, wie wir in unseren Statuten schreiben, die griechische Kultur zu pflegen und zu verbreiten, dann können wir diese Rolle nicht ohne eine Organisationsstruktur ausüben. Wir brauchen die SAE, wir brauchen eine ähnliche Struktur wie die griechisch-orthodoxe Kirche. Als Gast von Metropolit Augustinus habe ich an der letzten Konferenz der Metropolie von Deutschland teilgenommen und diese Organisationsstruktur ein wenig „von innen“ kennengelernt, die im Wesentlichen wie folgt aussieht:

(1) das Ökumenische Patriarchat mit Patriarch Bartholomäus, (2) die Metropolie von Deutschland mit Metropolit Augustinus und (3) die vielen Dutzend Kirchengemeinden in den verschiedenen Städten Deutschlands. Das Ziel der Griechisch-Orthodoxen Kirche ist die Verbreitung und richtige Auslegung der Orthodoxie. Die griechisch-orthodoxe Kirche interessiert sich größtenteils für alles, was seit der Geburt Christi geschehen ist. Die griechische Zivilisation entstand jedoch schon viele Jahre vor der Geburt Christi. Deshalb brauchen wir auch Organisationen, die sich um die Erhaltung und Verbreitung dieser Kultur kümmern. Und um effektiv zu sein, müssen wir auch die Organisationsstruktur der griechisch-orthodoxen Kirche kopieren. Das heißt: (1) Welt-SAE, (2) SAE der europäischen Region und (3) griechische Gemeinden.

Ich bemühe mich seit fast 30 Jahren um eine solche Organisation des Hellenismus im Ausland. Aber die Hoffnung lebt noch. Ja, es gibt noch Hoffnung. Und wenn ich die 103 Jahre meines Vaters und die 106 Jahre meiner Großmutter berücksichtige, glaube ich, dass ich den Neustart der SAE noch erleben werde.

Das Ziel der SAE wird es sein, die Demokratie, d.h. die griechische Zivilisationsform, in allen Nationen der Welt zu fördern. Wo es Demokratie gibt, entscheiden die Völker über ihr eigenes Schicksal. Und wenn die Völker entscheiden, wollen sie immer Frieden und niemals Krieg. Dank Platon gibt es also Hoffnung. Die Menschheit kann gerettet werden. Und Platon hat uns das vor etwa zweieinhalbtausend Jahren gesagt. Wenn wir vorankommen wollen, müssen wir zu Platon zurückkehren. Und das ist eine große Chance für uns heutige Griechen. Wir werden endlich unsere Vergangenheit kennenlernen.

K.K.